

han udtaler, at den Gang var der Grund til at danne en Hær, men at nu var det forbi. Nu var der ingen fornuftige Folk, som tænkte derpaa eller som kunde tro, at der kunde fremkomme en Stilling i Europa, som vi kunde blive kaldede til at tage Del i. Det var nærmest for paa egne og Fleres Vegne at neblægge en Indsigelse imod den Udtalelse, at vi nu rolig kunde hvile paa vore Laurbær, med den Bevidsthed, at vi nu havde gjort Alt for Gjenhuelser af den Landsdel, som sukker under preussisk Jangenskab, at jeg tog Ordet. Jeg kan ikke betragte vor Stilling som fast og sikker, førend vi engang tidlig eller sildig med Guds Hjælp naae hen til at faae vor Grændse rykket ned saa langt, som den danske Tunge lyder.

Frederiksen: Jeg ønskede blot at gjøre en kort Bemærkning lige over for det ærede Medlem fra Viborg, der hævdede, at det skulde ligge i Udviklingen, at man mere og mere kom til almindelig Børnepligt. Jeg ønsker kun da at sige dette, at man dog maa skjelne mellem to Ting. Der er Et, der er nødvendigt, alt som Civilisationen bliver større og større, — og det anerkendes i de mest udviklede Lande — det er det, at alle Folk ere pligtige til at møde, naar det gjælder, naar Fædrelandets Vel staar paa Spil. Noget helt Andet er det, at de særlige Byrder, der paalægges enkelte Personer, maa betales. Det er karakteristisk for de mest udviklede Lande, at de mere eller mindre benytte hvervede Kræfter. Og jeg anser det ganske vist ikke blot for det Bedste, men ogsaa for den eneste mulige Maade, at faae de Fordringer, der stilles fra Befolkningens Side, og de Fordringer, der stilles fra militær Side, nogenlunde i Harmoni med hinanden, at vi ogsaa her en Gang komme til en Kombination af et fuldstændigt udviklet Militærsystem paa den ene Side og hvervede Kræfter paa den anden Side.

Winther: Jeg vil kun bemærke til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (P. C. Olsen), at hvis han havde hørt, hvad jeg har sagt, kunde han have sparet sine Bemærkninger. Jeg vil blot henvisse ham til mit Foredrag, naar det engang foreligger trykt.

Ansjar: Den Udvikling hos Folkeslagene, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) nu henviste til, har faaet en ganske eiendommelig Illustration i den sidste store amerikanske Krig. Der siges, at det, at Folk ere pligtige til at møde, naar det gjælder, er langt fra at være et Militærsystem, da dermed maa kombineres et System af hvervede Tropper. Det er ikke nok at sige, at de ere pligtige til at møde, naar det gjælder; men man maa sige: de ere pligtige til at møde saaledes, at de kunne opfylde deres Pligt. Det ærede Medlem vil have en

Bæbning, som ingen Uddannelse faar. (Frederiksen: Jo, en kort Uddannelse.) En kort Uddannelse er ingen Uddannelse. Hvad der er sikkert, er, at dette System er det mest morderiske, som nogen Nation kan paalægge sig selv.

Krigsministeren: Jeg havde egentlig tænkt mig, at Forhandlingen om det Lovforslag, som foreligger i Dag, vilde have været temmelig kort, og at jeg maatte ikke vilde have Anledning til at deltage deri; thi det samme Lovforslag underkastes isjor en slydig Behandling, saavidt jeg erindrer gennem 3 Dage her i Thinget, og henvises til et Udvalg, som ikke fik Sagen endelig behandlet. Jeg havde derfor egentlig tænkt mig, at man i Mar vilde have fortsat Behandlingen af dette Lovforslag der, hvor man slap isjor, saaledes at Udvalget og Krigsministeren søgte ved forenede Kræfter at samle sig derom, for at man saa hurtig som muligt kunde faae dette Lovforslag til at gaa de øvrige Skridt, som det endnu har tilbage, forinden det bliver ophøiet til Lov. Noget anderledes er det vistnok gaaet i Dag; dels have flere ærede Medlemmer, der ikke tidligere have haft Sæde her i Thinget, søgt en Trang til at udtale deres Anskuelser om dette Lovforslag, dels er ogsaa Diskussionen af enkelte ærede Medlemmer bragt ind i et Spor, som jeg ikke havde tænkt mig, derved at man er gaaet ind paa en Kritik af visse Dele af den foreløbige Udvalgsbetænkning, der blev afgiven isjor. Jeg tror ikke, at det er rigtigt for mig at følge den samme Vej, thi det er jo ikke Udvalgsbetænkningen, der foreligger her til Behandling, og som jeg har at kritisere, men det er det Lovforslag, jeg har indbragt, der er under Forhandling, og det er derfor nærmest ærede Medlemmers Bemærkninger angaaende dette, som jeg i Dag har at bevare. Lillige skal jeg udtale, at det vilde være ubilligt, om jeg fra min Side nærmere vilde gaa ind paa Udvalgets Betænkning, thi denne udgiver sig selv for et foreløbigt Arbejde, der kun tilsigter at tjene til Grundlag for kommende Udvalgs Behandlinger, men den gjør ikke Fordring paa at være en endelig Udtalelse af Udvalget; det vilde derfor, som sagt, være ubilligt, om jeg vilde gjøre den til Gjenstand for en nærmere Behandling her i Salen. Hvad der derimod foreligger, er et Forslag til Lov om Hærens Ordning, et Lovforslag, som Krigsministeren er forpligtet til at forelægge — om han end ganske vist ogsaa forelægger det af andre Grunde — forpligtet dertil i Henhold til den nugjældende Hærløvs § 186, hvor der staar, at denne Lov inden en vis Tid skal underkastes en Revision. Det, der foreligger, er altsaa en Revision af den bestaaende Lov; hvad der er Tale om, er ikke at skabe noget fuldstændigt Nyt, men at blive staaende paa den Basis, der engang er, og søge de Feil ændre, som Erfaringen i de foreløbige Aar har paavist.